

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΛΕΙΣΤΑ VIVIR ES FACIL CON LOS OJOS CERRADOS

Σκηνοθεσία: Νταβίντ Τρουέμπα

Ηθοποιοί: Χαβιέρ Κάμαρα, Αριάδνα Χιλ, Ναταλία Ντε Μολίνα, Φραντσέσκο Κολομέρ

Χώρα: Ισπανία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 108'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Βραβεία Καλύτερης Λατινοαμερικάνικης ταινίας στο Φεστιβάλ του Palm Springs.
- 6 βραβεία Goya (τα ισπανικά Όσκαρ): Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Α' Ανδρικού Ρόλου, Καλύτερης Μουσικής, Σεναρίου, Πρωτοεμφανιζόμενη Ηθοποιού.

Η ταινία, που βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα, τιμήθηκε με 6 βραβεία Γκόγια, (τα Ισπανικά Όσκαρ), γεγονός που την κάνει την καλύτερη Ισπανική ταινία της χρονιάς.

1966, αναζητούσαν τον Τζον Λένον και βρήκαν τον εαυτό τους....

Το 1966, ένας Ισπανός δάσκαλος ξεκινά οδηγώντας από την Καστίλλη για την Αλμερία της Ανδαλουσίας με σκοπό να μιλήσει στον Τζον Λένον, ο οποίος γυρίζει εκεί μια

ταινία. Στο δρόμο θα συναντήσει ένα νεαρό κορίτσι και λίγο αργότερα ένα δεκαπεντάχρονο αγόρι, τα οποία για διαφορετικούς λόγους θέλουν να φύγουν από τα σπίτια τους.

Ένα feelgood, αισιόδοξα νοσταλγικό road movie που ισορροπεί ανάμεσα στο προσωπικό και το ιστορικό δράμα, προκρίνοντας μια χιουμοριστική, καλόκαρδη προσέγγιση, η οποία δεν φοβάται το συναίσθημα ή μια προβλέψιμη σεναριακή λύση. Χειρίζεται όμως όλες τις ευκολίες της επιδέξια, ολοκληρώνει το ταξίδι με ένα βελούδινο φινάλε και διαθέτει ένα χαρισματικό πρωταγωνιστή, τον αλμοδοβαρικό Χαβιέρ Κάμαρα του «Μίλα της». Η επιβράβευση έρχεται με μια μεγάλη επιτυχία και έξι βραβεία Γκόγια (καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας, σεναρίου, αντρικού ρόλου, νέας ηθοποιού και μουσικής για το ατμοσφαιρικό σκορ του θρυλικού Πατ Μέθβεν).

Ο,τι σημαντικό συμβαίνει στην ταινία, διατρέχει τις εικόνες υποδόρια. Εν ολίγοις, μια ταινία γεμάτη φως για τη σκοτεινή εποχή του Φράνκο. Η νοσταλγία υπονομεύεται διαρκώς από τον φόβο.

Η ζωή δεν είναι φυσικά ωραία, αλλά (απατηλά) εύκολη όταν τη ζεις με τα μάτια κλειστά, όπως διατείνεται ο Τζον Λένον στο «Strawberry fields forever». Ο διάσημος μουσικός όχι μόνον εμπνέει τον τίτλο, αλλά είναι και ο αόρατος πρωταγωνιστής της τελευταίας ταινίας του Δαβίδ Τρουέμπα, βασισμένης σε μια αληθινή ιστορία του 1966. Τότε που ο αντισυμβατικός Beatle, δοκιμάζοντας ανάμεσα σε άλλα και καριέρα ηθοποιού, μεταβαίνει στην Αλμερία της Ισπανίας για να γυρίσει την αντιπολεμική κωμωδία «Πώς Κέρδισα τον Πόλεμο» του Ρίτσαρντ Λέστερ. Ο Αντόνιο, καθηγητής αγγλικών σε σχολείο της Αλμπαθέτε, αποφασίζει να τον βρει και να του μιλήσει, ξεκινώντας

οδικώς από την Καστίλη για την Ανδαλουσία. Στο δρόμο θα συναντήσει ένα νεαρό κορίτσι και λίγο αργότερα ένα δεκαπεντάχρονο αγόρι, τα οποία για διαφορετικούς λόγους επιχειρούν να δραπέτευσουν από την οικογένειά τους. Στη φόρμα ενός ανάλαφρου road movie, ο σκηνοθέτης των «**Στρατιωτών της Σαλαμίνας**» επιστρέφει στην Ισπανία της δεκαετίας του '60, την οποία απλώνει ως φόντο της νοσταλγικής διαδρομής του. Έτσι, ενώ στο πρώτο επίπεδο παρακολουθούμε τη θαρραλέα προσπάθεια τριών διαφορετικών χαρακτήρων να κυνηγήσουν το όνειρό τους και να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους (να πάσουν δηλαδή να τη ζουν με τα μάτια κλειστά), στο βάθος πεδίου μια ολόκληρη χώρα επιχειρεί δειλά και αθόρυβα κάτι παρόμοιο, όμηρος του φόβου, της βίας και ενός απάνθρωπου δικτατορικού καθεστώτος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ 11/09/2014

Η ταινία που σάρωσε τα βραβεία Goya είναι μια ιστορία με εξαιρετικό σενάριο, που με αφορμή την προσπάθεια ενός απλού δασκάλου να συναντήσει τον Τζον Λένον στα γυρίσματα του φιλμ «Πώς κέρδισα τον πόλεμο» του Ρίτσαρντ Λέστερ στην Καρταχένα της Αλμερίας το 1966 μιλάει για μια φτωχή πλειοπλησία της Ισπανίας, βουτηγμένη στην αγραμματοσύνη, και τη μικρή, αλλά καταλυτική αλλαγή που ένα τυχαίο περιστατικό μπορεί να φέρει στη ζωή των ανθρώπων που τη μοιράζονται. Ο τίτλος είναι αποπροασματικός στίχοι από το «Strawberry Fields Forever» κι έχει ιδιαίτερη σημασία, καθώς τα κλειστά μάτια συμβολίζουν την **άγνοια** και την **αδιαφορία** μπροστά στις προκλήσεις μιας εποχής που προχωράει και οι φράουλες είναι ενδεικτικές της συγκεκριμένης περιοχής. Το τέμπο είναι χαλαρό και ανθρώπινο, με πρωταγωνιστές, εκτός από τον εκπαιδευτικό που θέλει να ζητήσει από τον ίδιο τον Λένον να προσθέσει τους στίχους των τραγουδιών στο οπισθόφυλλο (σε μια περίοδο όπου οι ξένες γλώσσες εξαρτιόνταν λυρική από τη διάδοση της ποπ ποίησης), μια νέα κοπέλα που περιπλανιέται λόγω, θρησκευτικά και πολιτικά, ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης, και έναν μακρυμάλλη έφηβο που βιώνει το χάσμα των γενεών μέσα από τη σύγκρουση με τον αρτηριοσκληρωτικό πατέρα του. Το Η Ζωή είναι ωραία σίγουρα δεν είναι απλή ταινία. Με τη γλώσσα και τη μυαλωμένη σύνθεση των πρωταγωνιστών και των επιμέρους θεμάτων τους, εξελίσσεται σε μια ήπια πολιτική κομεντί με **τρυφερή νοσταλγία στην καρδιά της**.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Όριμο και ρεαλιστικό αφηγηματικό το ισπανικό «road movie» του σεναριογράφου και σκηνοθέτη Νταβίντ Τρουέμπα που εμπεριέχει ένα ζεστό, ανθρώπινο δράμα στο λυκόφως και βασίζεται σε κείμενο που στερείται παντελώς από χρονικά και δραματικά «κόλπα». Ταινία αυστηρή και αξιοπρεπέστατη, πατάει σε ένα πραγματικό γεγονός: Το καλοκαίρι του 1966 ο πιο πολιτικοποιημένος των «Μπιτλερ», ο Τζον Λένον, βρισκόταν για γυρίσματα της ταινίας του Ρίτσαρντ Λέστερ «Πώς κέρδισα τον πόλεμο», στην περιοχή της Αλμερία. Ο Λένον είναι το απόλυτο είδωλο του Αντόνιο, προσδοτικού δασκάλου αγγλικών με ασυνήθιστη αυτοπεποίθηση, ο οποίος αποφασίζει να αφήσει για λίγες μέρες τη δουλειά και να πάει στον τόπο των γυρισμάτων, να συναντήσει τον Λένον και να συζητήσει μαζί του ζωτικά, για τον ίδιο, ζητήματα. Στο δρόμο παίρνει ως συνταξιδιώτες δυο «φυγάδες» που κάνουν ύποπτοι: Μια εικοσάχρονη έγκυος που το 'σκασε από το ίδρυμα που βρισκόταν για να γεννήσει κρυφά κι έναν 16χρονο μακρυμάλλη που εγκατέλειψε τη στέγη του αυστηρού και μη συννενοήσιμου πατέρα του στη Μαδρίτη. Το ταξίδι στην αγροτική και πάμπωχη Αλμερία, αναπάντεχο εσωτερικό ταξίδι περισυλλογής και αυτογνωσίας, θα στιγμάτισε ανεξίτηλα την ύπαρξη και των τριών ταξιδιωτών.

Ευαίσθητη, αισιόδοξη, διάφανη η ταινία του Τρουέμπα, αποπνέει αυθεντικότητα σε κάθε της σκάνες... Ακουμπά στέρεα στον ρυθμό, στην αρμονία, στον τόνο και την ποιότητα των τριών μελαγχολικών της χαρακτήρων. Υποδειγματικοί οι ερμηνευτές, άριστη η τεχνική και ο δημιουργός

γνωρίζει πώς να κάνει εξαιρετική χρήση όλων αυτών των στοιχείων για κάτι περισσότερο από αξιανάπητη ταινία. Θα ανακαλύψετε με έκπληξη τη ζεστασιά της απλότητας αυτής της ιστορίας που είναι και διασκεδαστική και αφήνει μια γεμάτη ανθρωπιά γεύση στο στόμα. Χωρίς πικρίες, με πολύ συναίσθημα και με περισσότερο χιούμορ από δράμα... Να τη δείτε!!!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Στο Η Ζωή είναι Ωραία με τα Μάτια Κλειστά (Vivir es facil con los ojos cerrados), ο σκηνοθέτης και συγγραφέας Νταβίντ Τρουέμπα (David Trueba) χρησιμοποιεί μια αληθινή ιστορία σαν την πλατφόρμα για ένα εμπνευστικό και πρωτότυπο road-movie που διαδραματίζεται σε μια κρίσιμη στιγμή στην ιστορία της Ισπανίας.

Ο Javier Camara (I'm So Excited!, Bad Education, Talk to Her) παίζει έναν δάσκαλο, γκρούπι με Τζον Λένον, που στο δρόμο συναντά και παίρνει μαζί του δυο παιδιά που το καθενα θέλει να ξεφύγει από τη ζωή του: την Μπελέν (Natalia de Molina), που είναι τριών μηνών έγκυος, και τον Χουάνχο (Francesc Colomer), που έφυγε από το σπίτι του για να ξεφύγει από τον καταπιεστικό πατέρα του (Jorge Sanz).

Στο παρασκήνιο, ο Τρουέμπα υπενθυμίζει διαρκώς την καταπιεστική φύση του καθεστώτος του Φράνκο στην Ισπανία. Όπως όταν κάθε φορά που ανοίγει το ραδιόφωνο, ακούγονται θρησκευτικά τωκ-σούου. Ή όταν ο δάσκαλος λέει στους δυο νεαρούς πως, «Δεν μπορείς να ζεις μέσα στον φόβο. Πολλοί άνθρωποι στην Ισπανία ζουν μέσα στο φόβο», που ενώ αναφέρεται σε έναν τοπικό νταη, το σχόλιο του είναι φορτισμένο με πολιτική χροιά.

Όπως ο βραβευμένος με Όσκαρ αδελφός του Fernando (Belle Époque), ο Νταβίντ Τρουέμπα είναι αισιόδοξος -πιτεύει στο καλό που έχουν μέσα τους οι άνθρωποι- και αυτή η ηλιόλουστη, μελαγχολική κωμωδία αποτυπώνει μια χώρα που δεν έχει ακόμα αντιληφθεί πως βρίσκεται σε μια καμπί μεγάλων αλλαγών.

Το Η Ζωή είναι Ωραία με τα Μάτια Κλειστά είναι μια αστεία και ανθρώπινη αλληγορία που μας εμπνέει να ονειρευτούμε και να ζήσουμε. Γιατί τελικά, τι έχουμε να χάσουμε;

NTABIN ΤΡΟΥΕΜΠΑ

Γεννήθηκε το 1969 στη Μαδρίτη, Ισπανία. Είναι σεναριογράφος και σκηνοθέτης, αδελφός του βραβευμένου με Όσκαρ σκηνοθέτη Φερνάντο Τρουέμπα. Έχει στο βιογραφικό του 15 βραβεία και 21 υποψηφιότητες για την προσφορά του στον κινηματογράφο. Ως σεναριογράφος, μαζί με τον αδελφό του συνέγραψαν το σενάριο στην ταινία με τον Αντόνιο Μπαντέρας και τη Μέλανι Γκρίφιθ, που μάλιστα ήταν η αφορμή να ενωθούν με τα δεσμά του γάμου, το «Στους Δύο οι Τρεις Είναι Πολλοί». Συνεργάζεται με την ίδια ιδιότητα και στο σενάριο της ταινίας του Άλεξ Ντε Λα Ινγκλέσια, «Περδίτα Ντουράνγκο», που πρωταγωνιστούσε ο Χαβιέ Μπαρδέμ και η Ρόσυ Περέζ. Συγγράφει την ιστορία της ταινίας «Το Κορίτσι των Ονείρων σου» σε σκηνοθεσία πάλι του αδελφού του, με την Πενέλοπε Κρουθ στον πρωταγωνιστικό ρόλο που της είχε χάρισει εκείνη τη χρονιά και το βραβείο Γκόγια. Ακολουθεί το «Vengo», γνωστό και ως «Τσιγγάνικο Αίμα» του τσιγγάνου σκηνοθέτη Τόνυ Γκατλίφ. Για την ταινία «Οι Στρατιώτες της Σαλαμίνας» που γνώρισε μεγάλη επιτυχία και στη χώρα μας, γράφει το σενάριο, την ιστορία, επιμελείται το μοντάζ αλλά και σκηνοθετεί την τότε γυναίκα του Αριάδνα Χιλ στον πρωταγωνιστικό ρόλο.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

2013 Un lugar llamado mundo (TV Series) (12 episodes), 2013 Η Ζωή είναι ωραία με τα μάτια κλειστά, 2011 Positive Generation. Voces por un future sin sida (Documentary), 2011 La 2 noticias (TV Series), 2011 Madrid 1987, 2010 Que fue de Jorge Sanz? (TV Series), 2007 Rafael Azcona, oficio de guionista (TV Movie), 2006 La silla de Fernando (Documentary), 2006 Bienvenido a casa, 2004 Hay motive! (segment "Cerrar los ojos"), 2004 Supone Fonollosa (Video), 2003 Οι στρατιώτες της Σαλαμίνας, 2000 Obra maestra, 1996 La Buena vida, 1993 El peor programa de la semana (TV Series).